

Zamyslenia po 2. nedeli po Veľkej noci 15. apríla 2018

Utorok 17. apríla 2018

Piesne: ES č. 527, 237

Text: Job 42, 7 – 17

„7Keď Hospodin dohovoriť tieto slová Jóbovi, riekol Elífazovi Témanskému: Môj hnev vzplanul proti tebe a proti tvojim dvom priateľom, lebo ste nehovorili správne o mne ako môj služobník Jób. 8Preto si teraz vezmite sedem juncov a sedem baranov, choďte k môjmu služobníkovi Jóbovi a prineste spaľovanú obeť za seba. A nech sa môj služobník Jób modlí za vás; lebo len z ohľadu na jeho osobu nenaložím s vami podľa vášho bláznovstva, lebo ste nehovorili správne o mne ako môj služobník Jób. 9Nato Elífaz Témanský, Bildad Šúachský a Cófár Naamátsky odišli a urobili, ako im prikázal Hospodin. A Hospodin bral ohľad na Jóba. 10Hospodin zmenil Jóbov údel, pretože sa modlil za svojho blížneho. Jóbovi zdvojnásobil všetko, čo mal. 11Vtedy prišli k nemu všetci jeho bratia, sestry i všetci, ktorí ho predtým poznali, jedli spolu s ním v jeho dome, prejavili mu súcit a potešovali ho po všetkom nešťastí, ktoré Hospodin dopustil na neho, a dali mu každý po hrudke zlata a po zlatom prsteni. 12A tak Hospodin požehnal posledné dni Jóbove viac ako prvé. Mal potom štrnásťtisíc oviec, šesťtisíc tiav, tisíc záprahov dobytky a tisíc oslíc. 13Mal sedem synov a tri dcéry. 14Jednej dal meno Jemíma, druhej Kecia a tretej Kerenhappúch. 15V celej krajine nebolo krajších žien ako Jóbove dcéry. A ich otec im dal vlastnícky podiel medzi ich bratmi. 16Jób žil potom stoštyridsať rokov a videl svojich synov i synov svojich synov až do štvrtého pokolenia. 17Potom Jób umrel vo vysokej starobe, nasýtený životom.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Všetko sa na dobré obráti. Niekedy, ak sme v skúškach, ťažko tomu veríme, ale Boh nás uistíuje, že má s nami dobré úmysly. A tí, ktorí o nás hovorili zlé a tvrdili, že nás Boh trestá, spoznajú svoj omyl. Jóbovým priateľom vraví: Nehovorili ste o mne správne. Je to zlé, ak veriaci človek nehovorí o Bohu správne. Svojimi slovami môže človek veľmi rýchlo uraziť, odsúdiť, pohaniť nielen iného človeka, ale i Pána Boha. Diabol pokúšal na púšti Ježiša Krista slovom Božím. Zneužil slová Božie k pádu Božieho Syna. Boží Syn mu však odpovedá spätne Božím slovom, v ktorom je úcta k Všemohúcemu. Jób v mnohom skúšaní, nachádzajúc sa na hranici vlastnej smrti, zostal verným služobníkom Božím. Naopak, Jóbovi priatelia musia ísť a obetovať baránkov za svoje hriechy, a nad to majú prosieť Jóba, aby sa za nich modlil. Hodnotiť vieru človeka bez pohľadu na Boha prináša volanie k pokániu tých,

ktorí hodnotili bez pohľadu na Pána Boha. Naše hodnotenie viery iných ľudí môže veľmi ublížiť a poukazuje na naše zlyhanie v načúvaní Bohu. Áno, často nerozumieme, a preto treba byť opatrný a nevynášať svoje úsudky o inom, súdiac len podľa seba. Jób sa modlí za priateľov. Aj my prichádzame k tomu, čo je správne len vtedy, keď počúvneme Pána Boha. Jób nachádza novú milosť u Hospodina a Hospodin Ho odmení zdvojnásobením všetkého, čo mu bolo odobraté. Akú odmenu dá Pán Ježiš Kristus raz nám? A dá nám nejakú? Už tu na zemi, aj keď s prenasledovaním sa o nás stará, ale stará sa aj o náš život po smrti, keď nám zasľubuje večnosť. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keby umrel – tak vraví Kristus Pán. On nám zasľubuje večnú odmenu prichystanú v nebesiach všetkým verným. Ako Jób došiel požehnanie, aj my dôjdeme požehnanie s Kristom, ak vo viere živej zotrváme. Amen.

Modlitba:

Všemohúci Bože Otče, ďakujeme Ti, že sa o nás staráš s láskou každý deň. Ďakujeme, že nás nesúdiš nespravodlivým súdom ako ľudia, ktorí nehľadajú pravdu u Teba, ale konajú len podľa svojich úsudkov. V Teba veríme, veď Ty nám pomáhaš žiť s nádejou na lepší život a to skrze vieru v Tvojho milého Syna a nášho Pána Ježiša Krista. Aj dnes nás žehnaj, a my Ti budeme vďační za všetko dobrodenie. Amen.

Mgr. Lubomíra Mervartová, námestná farárka na mieste seniorálnej kapláanky Tatranského seniorátu